

Mit Indtryk af denne Del af Forhandlingen er da, at vi for Tiden staar overfor en meget mangelfuld Statsbanedrift, at en stor Del af disse Mangler ikke kan afhjælpes, saa længe Krigen staar paa, men at Manglerne ogsaa efter Krigen vil være til Stede, om ikke i saa høj Grad som nu, saa dog i saa høj Grad, at der er Grund til at være forberedt paa at afhjælpe dem. Mit Indtryk er endvidere, at der er god Grund til at tage Sagen op til samlet Overvejelse af Ministeren og Rigsdagen enten i Finansudvalget eller i det nu kommende Jernbaneudvalg, eller paa hvilken Maade den højtærede Minister maatte foretrække, for at man i Fællesskab kan faa Manglerne afhjulpet i den Udstrækning, hvori det kan lade sig gøre, og i hvert Fald kan planlægge en Afhjælpning, saa at vi, naar Krigen er forbi, ikke skal staa raadvilde med Hensyn til, hvad der da er at gøre.

Mit næste Indtryk af Forhandlingen er, at der i Grunden ikke er nogen egentlig Stemmning her i Tinget for at skyde Anlægget af Skern—Videbæk-Banen ud, at man i Virkeligheden er enig om, at det vilde være urigtigt at forandre Loven af 1908 paa dette Punkt, idet de forskellige Talere har udtalt, at det, det for dem kom an paa, var ikke saa meget at faa Loven forandret paa dette Punkt som at faa vedtaget Lovbestemmelser om, hvorledes denne Bane skulde forlænges fra Videbæk til Skive, saa at den Befolkning, som bor mellem Videbæk og Skive, kunde faa sikkert at vide, hvad der der paa Egnen skal ske i Fremtiden, hvad den har at rette sig efter. Men hvis det indskrænker sig dertil, har jeg ikke noget at sige dertil. Det, jeg maa holde paa, er, at hvad der af Lovgivningsmagten er lovet denne Egn ved Loven af 1908, skal holdes og holdes til Punkt og Prikke.

Mit tredje Indtryk er, at der ingen Grund er for Beboerne af den paagældende Egn, der ser deres Rettigheder truet, til at være alt for nervøse, thi som Tingene har artet sig, synes der ikke for Tiden at skulle komme noget videre ud af den Sag. Det var en meget betegnende Udtalelse, der faldt fra det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (J. Andersen), da han til Slutning hilste det foreliggende Lovforslag med et „God Nat og sov vel“. Men betyder det hele ikke mere, end at man hilser det, som man hilser en god Ven: „God Nat og sov vel“, tror jeg, Befolkningen ved Skern og Videbæk kan tage det med Ro, thi saa har vi allerede næste Aar til Fortsættelse af Bygningen af Jern-

banen en større Bevilling, end der nu er opført paa Finansloven — i Aar var det kun 10,000 Kr., næste Aar vil det være en større Bevilling —, og saa vil man for Alvor sætte Arbejdet i Gang og bygge den Statsbane, som Loven af 1908 kræver. Og naar saa en Gang Nattesøven er forbi, vil man hilse denne gode Ven med et: „God Morgen, er du der paa ny“, og saa antage jeg, Befolkningen mellem Skern og Videbæk har sin Jernbane bygget, og saa er der ikke sket nogen Skade.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Jeg skal rette mig efter den højtærede Formands Opfordring og fatte mig i Korthed, men jeg vil dog fremsætte enkelte Bemærkninger. Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) udtalte for nylig med en vis Spydighed sin Glæde over, at jeg paa mine gamle Dage var blevet en Hader af Uro og en Tilhænger af national Enighed. Jeg maa nu sige til det ærede Medlem, at hvad Alderen angaar, er det nu ikke saa slemt fat, den trykker mig ikke særlig haardt i Øjeblikket og heller ikke det Parti, jeg tilhører — for saa vidt det ærede Medlem sigtede til Partiet. For øvrigt synes jeg, det ærede Medlem godt kunde have ladet det spydige Tonefald være blevet borte fra sin Udtalelse, for det ærede Medlem har neppe nogen Ret til at tale om Socialdemokratiet som et Parti, der særlig har bevirket Uro her i Landet. Det kan være, at der er andre Medlemmer i det Parti, det ærede Medlem tilhører, som med mere Ret kunde bruge en saadan Udtalelse, men det ærede Medlem specielt har neppe nogen Ret til at udtale sig paa denne Maade. Jeg vil i saa Henseende minde om, at i mange Aar var det Jernfabrikanterne, der var den egentlige Aarsag til Uroen her i Danmark, de har i saa Henseende, synes jeg, præsteret tilstrækkelig Bevis for, at de ikke var Folk, der ønskede Fred. Men ogsaa det ærede Medlem er saa Henseende blevet bedre paa sine gamle Dage, for at bruge samme Udtalelse som han benyttede før, og det skal jeg være villig til at erkende. Der var alle Tegn til, at vi skulde have haft stor Uro her i Landet i 1916, og jeg har tidligere skriftligt udtalt min Anerkendelse af, at de Herrer Jernfabrikanter nu synes at være kommet paa bedre Tanker, og at de var de første, som sammen med Smede og Maskinarbejderne gjorde sig Umage for at skaffe Ro og Arbejdsfred her i Landet. Med Hensyn til det nationale Spørgs-